

Seg hører iøvrigt til dem, der forbeholde sig deres Stilling til Erstatningsspørgsmaalet, naar Sagen i det Hele foreligger endelig oplyst.

Justitsministeren (Nellemann): Seg skal med Hensyn til det, den sidste ærede Tale bemærkede, tillade mig at fremhæve, at det i nærværende Sag, hvor Andragendet har været behandlet i Finantsudvalget, forekommer mig som et Hovedspørgsmaal og egentlig som det eneste Spørgsmaal, der foreligger under denne Sag, om der kan være Tale om at gjøre Noget for Andrageren eller ikke, og det, som Andrageren ønsker, er jo ogsaa at faae en Erstatning. Derfor henholdt jeg mig nærmest til det Punkt i mit Svar, idet jeg betragter det som Kjernepunktet i det foreliggende Spørgsmaal. Forresten kan jeg kun sige, at jeg selvfølgelig slet ikke kan dele den Mening, at det kan gaa an i et enkelt Tilfælde efter Smag og Behag at give Folk Erstatning for en Skade, de have lidt ved en Feil, der er begaaet af en Embedsmand, saalænge det ikke er noget Princip i Lovgivningen og saalænge det ikke anvendes i meget vigtigere Tilfælde f. Ex., hvor Nogen feilagtig har været Gjenstand for Varetægtsarrest eller deslige. Seg gaar ud fra, at saalænge som et saadant Princip ikke kan anerkjendes i vor Lovgivning i Almindelighed, vilde det være en aldeles urigtig Veie til at komme ind paa saaledes i enkelte Tilfælde efter Smag og Behag at yde Erstatning.

Ordføreren (Th. Nielsen): Naar den høitærede Minister mente, at der kun kunde være Spørgsmaal om at give den Paagjældende Erstatning, og at det var det Enefte, Udvalget havde at befatte sig med, vil jeg dog sige, at man jo først skal have undersøgt, i hvilken Grad der er begaaet Feil, og hvorledes de ere begaaede. Det er mig usatteligt, hvorledes det kan gaa til, at der ikke bliver sagt til en Person, der har en saadan Bedtegning i Mullen: Du er en straffet Person, derfor kan Du gaa hjem. Det forekommer mig ganske usatteligt. Der er flere andre Ting ved denne Sag, der ligeledes forekommer mig uforstaaelige, blandt Andet, at en Mand kan komme til at møde det ene Nar efter det andet,

og at der først, da han skal have sit Næringsbevis, bliver sagt til ham af en ganske anden Mand: Du er en straffet Person. Det er dette, der forekommer mig saa mærkeligt; men jeg tror imidlertid at kunne træffe Udvalgets Mening, naar jeg siger, at man netop har været af den Anskuelse, at det var Sagen selv, der skulde undersøges, og at Erstatningsspørgsmaalet saa skulde komme bagefter. Seg har iøvrigt ingen Bemærkning til i saa Henseende at tale paa hele Udvalgets Vegne, og jeg har allerede i saa Henseende gjort de fornødne Bemærkninger.

Justitsministeren (Nellemann): Seg ønsker kun med Hensyn til Bemærkningen om, at der skulde være noget Forunderligt i, at en Mand møder to Gange, at sige, at det er meget almindeligt, at en Mand anses to Gange. Dette, at Folk anses ved Sæssionerne, er i Regelen begrundet i, at de ikke have Hørdemaalet eller Brykstmaalet. Der er mange Mennesker, der ikke ere udvovede først Gang de komme paa Sæssionen, men som i det tredje Nar, der derefter er hengaaet, have udviklet sig saaledes, at de have faaet Brykstmaal og Høide. Det er der i og for sig slet ikke noget Paafaldende i.

Dinesen: Idet jeg iøvrigt tilstaa, at jeg i Alt Væsenligt er enig med den ærede Ordfører, var der dog i hans sidste Udtalelse Noget, som jeg ikke kunde være enig med ham i, og det er, at det skulde kræves, at Sæssionerne skulde meddele den Paagjældende, naar han var en straffet Person, thi jeg tror, at det er human og hensynsfuldt af Sæssionerne ikke at rippe op i noget Saadant, men netop at undlade saa meget som mulig at gjøre det til Gjenstand for Omtale. Hvad iøvrigt dette Tilfælde angaar, tror jeg, at det helst maa stilles i Bero til den Undersøgelse, som den høitærede Justitsminister efter de første Forhandlinger maa finde sig foranlediget til at anstille, har fundet Sted. Ogsaa jeg mener, at der er nogen Grund til at komme saa nær som mulig ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt de paagjældende Embedsmænd eller den paagjældende Embedsmand i det givne Tilfælde har gjort sin Pligt eller ikke.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Indstilling under Nr. 12 af Udvalget:

(Bet. Nr. 25). Andragende fra Laurz Nielsen Kjer i Elagelse om Erstatning for et ham ved en feilagtig Bedtegning i Lægdsrullen formentlig tilføiet Tab henvises til Justitsministeren.

blev, efter at der ved den paa almindelig Maade foretagne Afstemning var afgivet 47 St. for Indstillingen og ingen imod den, ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmetal foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, ved taget enstemmigt med 61 St.